

Ryžtingai ♩. = 48-58

1. Gal kopt į kal - nus ne - reiks aukš - tai, per
 2. Gal jau ry - toj at - jau - tos žo - džiu pa -
 3. Ži - nau, šios že - mės pla - ty - bė - je tik -

jū - ras ne - reiks ke - liaut. Ir gal ne mū - šy - je,
 guos - ti kaž - ką rei - kės. Gal - būt iš - ves - ti kaž -
 rai man y - ra vie - ta, kur rei - kia uo - liai tar -

ne ko - voj man Vieš - pa - čiu teks tar - naud.
 ką tu - riu iš klyst - ke - lių nuo - dė - mės.
 nau - ti Tam, Kurs nu - mi - rė už ma - ne.

Bet jei - gu pri - reiks ir jei ke - lin Jis
 Jei Tu, Jė - zau, ve - si ši - tuo klai - džiu, duo -
 Ti - kiu ir pa - si - ti - kiu Ta - vi - mi, ži -

ty - liai ma - ne pa - kvies, pa - klu - siu aš Vieš - pa - čiuī,
 bė - tu tam - siu ke - liu, aš ai - du kar - to - siu Ta -
 nau, ma - ne my - li Tu. Klau - sy - siu Ta - vėš nuo - lan -

tar - siu Jam: „Aš ei - siu te - nai, kur rei - kės.“
 vus žo - džius, kal - bė - siu, ką tar - si man Tu.
 kia šir - di - mi ir bū - siu, kuo liep - si man būt.

Aš ei - siu te - nai, kur no - rė - si Tu, per

kal - nus, gel - mes van - de - nų. Kal - bė - siu vien tai, ką man

liep - si Tu, aš bū - siu, kuo liep - si man būt.